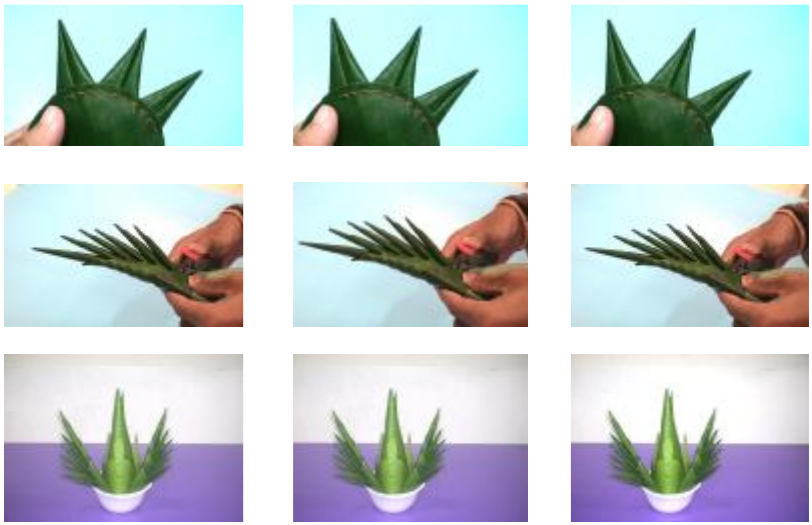

È ¹ŞÊÍãĀĀ 1 ÊÖÄĐ; ÖĀãĀĀ 1 Ā¼¹ ¹ 0¹
 ĵĀĀÊÖÄĐ; ÖĀãĀĀ 1 Ā; ÖĀŞÖ¹ ÍÖ¼ĀĀĐà. ĄĀ¹ĀĀĀ
 ŞÖ¹»ĀĐ<É 0 8¹Ā, ĀĀĒ; ÊÖŞ» 3

ŞÖ¹ Ā° µÍ ŞÍ ĀÒ ŞŞÖĀ

¹ 0Ş» ÖĀ° 0µ ĄĀĐ¼¹ 0
 ĄĀĄ. Ā° 0¹ Đ° 0¹ 0µ; ÖĀ¼ĀĒĒ ĀĀŞĀĀĀ 1 1 1 ĀĀÍŞ. ÊÖĀÍÖ; ðĒ° ÖĀŞ

Αΐο 1 à ÇÀ 1

§01 »AD«É»: §01 à °μfS
fAossOÀ ~SaAa aA fSÀO; fAòS «a
aAASaμ%Ç; aAò «aEÉ; f' Á=ÇOÀ
f' . 1É; É fA §01.» »op f' DEòA
ä* . § f'aAa «ASa f' . =ÇOÀÉOa f' c fS
§01 aAAS fAòS aÇ áμASa f' . D%
aE f; aA 1. °§01 a fS a SÒA É 1; áÁD
Á=ÇOÀÉÇ áμE S- p fS; OaEa f' Ç 1 f°
f; aA 1 a f =ÇOÀA °% a f °μfS01 Á
=ÇOÀ f' . 1 ÁÉÁO (AOCæ) a f'
=ÇOÀ a f' ÉÁO; ÉÁOÀ »§§01. f; aA 1
p fS » »op a f; OaA ° 01 A fS áÁD
°OÀÉÁ ÉO; ÉA 1 % ÉA 1. ° f; aA 1
D. ÁD °ÇO §01 a °μfS » §01.
aA a aA 1 ÉOÀO A f' a »ASa
ÉÁO; ÉÁOÀ »á ° ÉO; Á » § 1 f°%
aEÁA f' ÉOÀO A f' °Oa
Ç f a E f; aA 1 Á=ÇOÀÉÇ
f°§01. §SÉ fS a 1 f'

»A »OÀ °Op ÇAD % 1 °

ÊOÃ °

- »A fS 1 OÃ a °μfS 1
- f; f' f' f°§01 a A ° ÇAÁ f 3
- ° 01 A fS a °μfS 5
- »A fS Ç fS °OÀÉÁ 9
- °OÀÉÁ »O; a OÀ 12
- a °§01 »A fS
- f; OÃ a A ° 01 A fS ÇA a °μfS 20
- a °§01 »A fS °OÀÉÁ »O; a OÀ 21
- a f; ÊOÃ f°S fS 22

a °Ç fS :

aA S aA 1 f' 1 a A fS. ÊOÀ fO; OÉ °O A S : f; ÁAÉOÀD; OaA 1 f; OASO 1 f°% a A Da »á 1 a A A

°A A 3 O; OÃ ½ OÀÉÁ » Ç f A A : »A »OÀ °Op ÇAD % 1 ° (EÉ.A.)

¾ A ¾ = A S a A; ¾.É. 2551

àÁÍŞ ¹ÒÃ

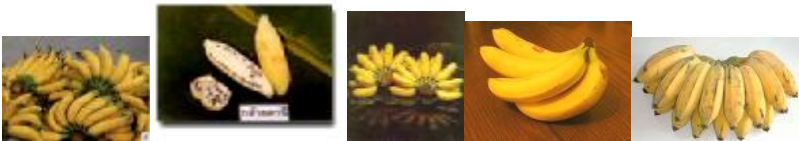

ã°µÍŞ àŞ¹ÊÇ¹ã°ÇÍŞµ¹;ÁÇÂ «Ş¹ã·ÁÃ;ã°ã°µÍŞ»ÁÐ«É°à»¹
ÊŞÇÍŞµÒŞæ ÁÒŞŞáµá°ÁÓ³ à¹ ;ÁÐ·ŞãÊ¹;ãÁ ÊÍÇ¹Á ÀÒ¹ÐãÊÍÒÊÒÁ=ÒÇ
ÊÇÒ¹ °ÒÁÊÀ àŞ¹µ¹

µ¹;ÁÇÂ àŞ¹ãÁÁÁ; °ÍÁã¹ãÁ¼Á áÍ°ÍÒ;ÒÊÍ¹ãÁÐªÁ¹¹ÍÁÒŞ
ãÁÍŞã·Á »Á;ŞÒÀ á·ÁÁÒµ¹»ÁÐ;Í°ÇÁ;Ð°Í ;Ò¹ã°µÍ¹ÁÒŞÊÁ»Í¹;¹ÍÁ
áÁÐÁÇ¹°µÒŞæ ;¹ ÇÒÁÊŞ»ÁÐÁÓ³ 5-6 áÁµÁ ÊÇ¹ÁÒµ¹·á·ÁŞÇÍŞ;ÁÇÂ
ÍÁÒÁÒá¹;Ð° ·áÒÁÁ;ÇÒ «ÊÁÇ;» «Şµ¹;ÁÇÂÁÊÁÒÁª¹· °Şª¹

- 1. ;ÁÇÁÊÍÁ
- 2. ;ÁÇÁãÇ
- 3. ;ÁÇÁ¹°ÇÒ
- 4. ;ÁÇÁãÁ°ÁÍ¹ÒŞ
- 5. ;ÁÇÁÊ;Á;¹
- 6. ;ÁÇÁµÒª¹

ÇÒÁÁµ;µÒŞÇÍŞ;ÁÇÂáµÁÐª¹·ª¹ÊÇ¹ãÊËÍÁ¼Á «Ş¹Ðªª·ÇÒà»¹;ÁÇÂª¹·
ã· áÁÇÒ·Ðà»¹;ÁÇÁ¾¹ª·µÒÁ áÒ·ÐáÁ;ã°;ÁÇÁÇÒ «ã°µÍŞ»
·ª¹ã°µÍŞ·ª¹ÁÁ¹ÒÁÒ»ÁÐ«É°ŞÒ¹µÒŞæÍ¹ã°µÍŞ·Ò;¹;ÁÇÁµÒª¹ á¼ÁÒÁÁã°µ
ÊãÇÁÇãÁ ÊÇÁ à¹ÍÁÐª¹ª¹·ª¹ áÁÐãÊ¹ÁÇ;ÇÒã°µÍŞ¾¹ª¹ª¹æ

ÁÁÁ??? Á;ÁÇÂª¹·ã°ÒŞ

; òÃàí°ã; Èðã°µí§ »...°1α1ÉÇ1àEυ''ð¿íã°µí§''ò;µÁ0´
 ¿§'DÁÁ;É³DÇS¿Í1æ í1à§13¼° àÁÍ¿ÍÁ0aÁÇãEã¼ã°µí§ÍÍ;''ò;¾°=°
 ÁDá¼1 à¿ÍãE°Ç0AÁÍ1µÁ0ÁµÇÍÍ; ¿§ã¿»ÁDÁ0³ 20 10= ''ò; í1 °0A0
 ÁÇ1ÉÁÇÁæ»ÁDÁ0³ 5 á¼1 a° í0. ò§»Á0Áã°µí§ áÁÇÉÁ°ã»· ò§°01áÇ§
 °0ã»ãEí§¾Á0Éµ;á'ÁãÁµí§» ½0í§ á°µí§''ðãÁãÉÁÇ§0Á

; òÃàí°ã; ÈðSò1ã°µí§ àÁÍ»ÁD<É°S01ã°µí§ã1áµÁDÇ1µí1
 àÉ'áÁÇ áE°0ã»a° í0·ÁDÁ0AÉ0AÉ»ÁDÁ0³ 2 °ÇãÁ§ áÁÇãí°ãÉ
 í§¾Á0Éµ; °0aÇ0µãÁ1 È0;ãÁÁµãÁ1ãEá°á1í§ í0aÇ§ á'Áã°í0aÇ§í1ÁÍ§
 ¾1í§ Ç0§µðá;Á§áÁÇ°S°0S01ã°µí§Ç0§°1µðá;Á§ È0;ãÁÁ°§ 2 ;Á³ áE°
 °0S01ã°µí§á°í0·Á° 12 °ÇãÁ§ àÁÍ°Á°áÁÇµí§»ÁÁ1 °0ãÁãE°í0A;Á1
 àEÁ1 áÁ0°0ã»ã°ãE· 0°0Á1¾°ãÁ; °íÁ à¿Íã¼A°Ç0A§0S0A áÁD»Í§í1
 àÁãEã°µí§ãEÁÇã¿Ç

; òÃá»ÃÃ»
 àí; ;ÁÇÁ ;ÁD´0ÉãÁÍ;ÁÇÁ Ç1Á;ÁÇÁ ;ÁÇÁµò; á;SÉÁÇ; ;ÁÇÁ
 ÉÁµò;ÁÇÁ áÁDÍðãÁÍ;°ÇÁæ'É °íÁ°0 ?????

à°ÁÁ°á° ÇÍ§; ÁÇÁÈ°ò 1
 ;ÁÇÁãÁ°ÁÍ°0§ ;ÁÇÁµò° ;ÁÇÁãÇ ;ÁÇÁÉÍÁ ;ÁÇÁ °Ç0

✂️ ... ✂️

✂️ เป็นงานที่ต้องใช้

ความอดทนประณีต หากต้องการทำให้ได้ดีจะต้องฝึกซ้ำกันหลายๆ ครั้ง เมื่อเกิดความชำนาญมากขึ้น อาจนำไปประกอบอาชีพได้ เช่น รับสอยเสื้อ กระโปรง เป็นต้น

การเย็บด้วยมือประกอบด้วย เข็ม ด้าย และเศษผ้า ซึ่งการร้อยด้ายอย่าร้อยด้ายให้ยาวมากนัก ทบด้ายดูแล้วอย่าให้เกิน 1.5 ฟุต ถ้าร้อยด้ายยาวเกินไปด้ายจะพันกัน และต้องดึงด้ายที่ยาวเกินไปทำให้เสียเวลาในการสาวด้าย การเย็บด้วยมือแบ่งออกเป็น 3 ชนิดคือ การเนา การสอย และการด้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

✂️ เป็นการเย็บเพื่อตึงวัสดุ 2 ชั้นให้ติดกันแบบชั่วคราว โดยเย็บขึ้น-ลงถี่ๆ ตลอดแนวของวัสดุหรือเสื้อผ้าที่ต้องการตึง เมื่อประกอบวัสดุหรือเสื้อผ้าเสร็จแล้ว จึงดึงด้ายเนาออก

✂️

✂️

✂️

เป็นการเย็บให้ผ้า 2 ชั้น ติดกัน โดยไม่ให้เห็นรอยเย็บที่
 ฟ้าด้านนอก เช่น ชายกระโปรง ชายกางเกง ชายเสื้อ ฯลฯ ระยะเวลาของการสอนนั้น
 ต้องแล้วแต่การพับและชนิดของผ้า

รูปที่ 1

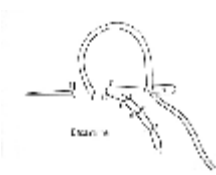

รูปที่ 2

รูปที่ 3

เป็นการเย็บมือที่ใช้แทนการเย็บจักร เย็บถี่เท่าใดจะแข็งแรง
 ทนทานมากขึ้น โดยเย็บไปบนผ้า 1 ครั้ง ยาวประมาณ 0.5 ซม. แล้วดึงด้ายขึ้น
 แล้วย้อนกลับแทงลงตรงฝีเข็มแรก ลักษณะของฝีเข็มนั้นบนเหมือนกับเย็บ
 ด้วยจักร แต่ฝีเข็มนั้นในจะมีเส้นด้ายซ้อนกันแน่นหนา

รูปที่ 4

รูปที่ 5

รูปที่ 6

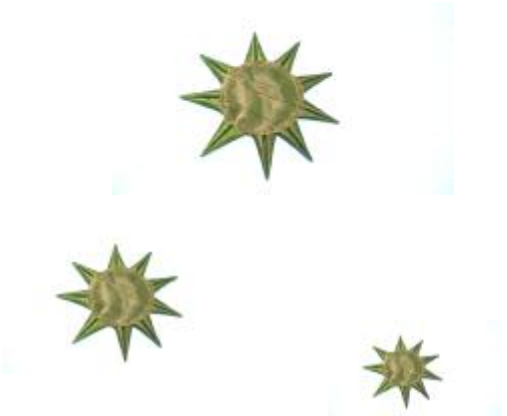
เป็นการเย็บให้ผ้า 2 ชั้น ติดกัน โดยไม่ให้เห็นรอยเย็บที่
 ฟ้าด้านนอก เช่น ชายกระโปรง ชายกางเกง ชายเสื้อ ฯลฯ ระยะเวลาของการสอนนั้น
 ต้องแล้วแต่การพับและชนิดของผ้า

การเย็บจวนรองด้วยใบตอง

การเย็บจวนรองด้วยใบตอง ต้องเพิ่มความละเอียดในการหยิบ จับ และ พับกลับใบตอง เนื่องจากหากใช้น้ำหนักมือมาก จะทำให้ใบตองแตก ขาด หรือ เสียหายได้ ทั้งนี้ใช้การเย็บด้วยมือแบบด้นถอยหลัง

วัสดุอุปกรณ์

1. ใบตองตานี
2. ด้ายเย็บผ้าสีเขียว
3. เข็มมือ
4. กรรไกร
5. ที่ฉีดยา
6. ผ้าเช็ดใบตอง
7. ซามอ่าง

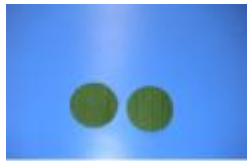

การเย็บจวนรองด้วยใบตอง ต้องเพิ่มความละเอียดในการหยิบ จับ และ พับกลับใบตอง เนื่องจากหากใช้น้ำหนักมือมาก จะทำให้ใบตองแตก ขาด หรือ เสียหายได้ ทั้งนี้ใช้การเย็บด้วยมือแบบด้นถอยหลัง

ข้อปฏิบัติที่ 1

การเตรียมใบตอง

1. ตัดใบตองเป็นวงกลม หรือวงรี ขนาดตามต้องการ จำนวน 2 ชิ้น เพื่อทำตัวจวน วางให้ลายสลับกัน เมื่อเวลาเย็บใบตองจะไม่แตก
2. ฉีกใบตองกว้าง 2 นิ้ว ยาว 5 นิ้ว จำนวน 12 ชิ้น หรือขนาดและจำนวนตามต้องการ เพื่อใช้ในการพับหรือม้วนเป็นกลีบ

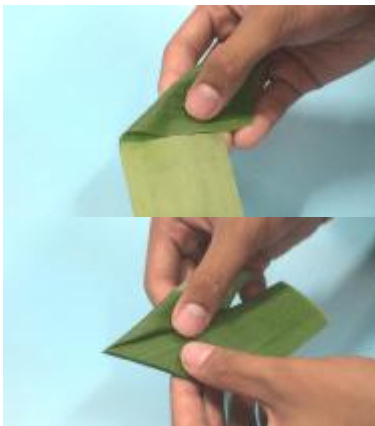

การพับหรือม้วนกลีบใบตอง

เปิดโอกาสให้นักเรียนพับหรือม้วนกลีบใบตอง ตามที่ต้องการ

วิธีที่ 1 การพับกลีบ

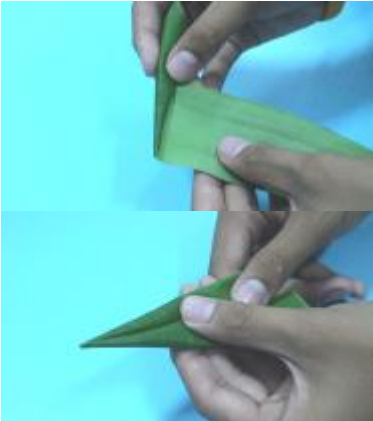
นำใบตองที่ฉีกแล้ว พับปลายทั้งสองข้างเข้าหากึ่งกลางใบตอง จากนั้นพับอีกครั้ง

วิธีที่ 2 การม้วนกลีบ

นำใบตองที่ฉีกแล้ว ม้วนปลายที่ละข้างเข้าหาที่กึ่งกลางใบตอง

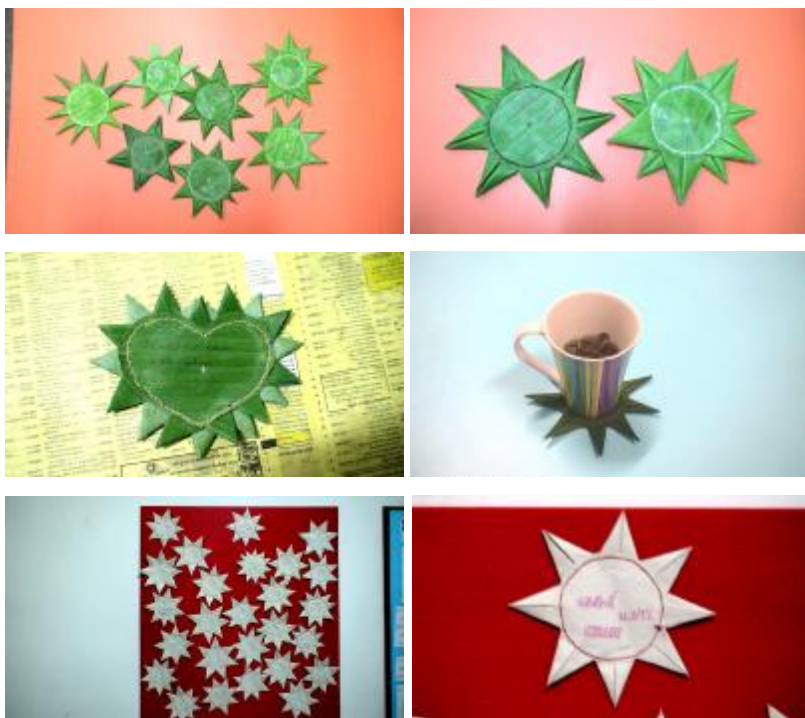
การเย็บกลีบ

1. นำใบตองวงกลม 2 วงประกบกัน โดยสลับลาย เพื่อไม่ให้ใบตองแตกเวลาเย็บ จากนั้นตรึงใบตองให้ติดกัน โดยเย็บตรงกึ่งกลางเป็นรูปกากบาทเล็กๆ

2. นำกลีบที่ 1 สอดไว้ระหว่างใบตองในข้อที่ 1 จากนั้นใช้การเย็บแบบด้นถอยหลัง เมื่อเย็บกลีบที่ 1 เสร็จแล้ว ให้เย็บกลีบต่อไปจนครบรอบวงกลม

½ÁÍ···0aEÄ' aÄÇ ÁEÄ0Äá°°. Šä°µÍŠáAD;ÄD´0E

ÇÍaE¹ Íá¹D

1. ÇE;·~·0Ä0a»ÄD<É°¹Í;··0;ä°µÍŠáÄÇ ÁŠä° ä°ä;E¹ ä°µÄEÍA
2. E0;µ·ä°jÄÇAAÍŠ µÇÄµ·ä¹aÇÄ0a0 ÍÄ0¹0a°µÍŠ·µ·aÄÇä»ä°·¹· µÇÄ½ŠäÇE; µÄ ä½Ä0a°µÍŠÄŞ;ÄÍ°ÍÄ
3. E0;»ÄD<É°äEµÇ·0¹Äc¹0·äE· E0Ä0Ä¹¹0a»ä°ä»¹Ä0¹DäE½; ¼ÄäÄ· EÄÍ·ä»ÄŞ ä»¹;ÄD· Šä°E0EÄ°ÁÍÄ;ÄD· Ş EÄÍäµ;äµŠS0¹»ÄD<É°· µ0Šae ä²

บายศรี

1. บายศรีปากชาม

มีตัวบายศรี 3 ตัว หมายถึง พระพุทธ พระธรรม

พระสงฆ์ ในสมัยโบราณมักจะนำไปใช้ในพิธีทำขวัญต่างๆ

2. บายศรีต้น

เป็นบายศรีขนาดใหญ่ ใช้ในงานพิธีสำคัญๆ มีตั้งแต่ 3, 5, 7 และ 9 ชั้น ต้องการความแข็งแรง การตกแต่งกลีบบายศรีอาจใช้วิธีต่างกัน บางต้นติดกลีบบายศรีตั้งขึ้นอย่างเดียว บางต้นอาจติดบายศรีทั้งขึ้นและลง เพื่อความสวยงาม

3. บายศรีพรม

เป็นบายศรีที่จัดลงในพานทอง ประกอบด้วยตัวบายศรี 9 ชั้น 4 ตัว และ ตัวบายศรี 16 ชั้น 4 ตัว นิยมใช้ในงานพิธีใหญ่ ๆ

4. บายศรีเทพ

บายศรีเทพที่นิยมประดิษฐ์ ส่วนมากจะมีรูปแบบคือ ประกอบด้วยตัวบายศรี 9 ชั้น ทั้งหมด 8 ตัว ตัวบายศรีใช้ใบตองตานีเย็บพับจับจีบ กลางพานบายศรีทำเป็นกรวยภายในบรรจุข้าวตอกดอกไม้ กล้วยน้ำว่า รอบพานบายศรีประดับด้วยดอกไม้มงคล ห้อยอุบะดอกรัก ประดับยอดกรวยด้วยดอกดาวเรืองและหรือดอกบัว

5. บายศรีอ้อมอกแม่

นิยมใช้ในพิธีมูทิตาจิต เกษียณอายุราชการ และเสริมมั่งมั่งคั่งคลต่างๆแก่บุคคล

ภาพบายศรีด้านขวามือ เป็นบายศรีที่ใหญ่ที่สุดซึ่งมีความสูงมาก หากเปรียบกับตึก หรืออาคาร จะสูงประมาณ 3 - 4 ชั้น จังหวัดสกลนคร ได้จัดทำเพื่อสนับสนุนงานประเพณีออกพรรษาแห่งปราสาทผึ้งมาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2534 - ปีปัจจุบัน คือ พ.ศ. 2543 และจะทำต่อไป เพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมไทยที่ดั้งเดิม

งานที่นิยมใช้บายศรี

1. ทำขวัญแรกเกิด ทำขวัญเดือน
2. ทำขวัญบวชนาค
3. ทำขวัญเมื่อหายเจ็บป่วย
4. ยกเสาเอก ทำขวัญเรือน
5. พิธีไหว้ครูดนตรี โขน ละคร ขับร้อง
6. ทำขวัญตัดจุก โคนจุก
7. ทำขวัญบ่าวสาว
8. ทำขวัญรับขวัญ
9. สรงเวยพระภูมิเจ้าที่ บวงสรวงเทพยดา

◦ Ò Æ È ã » Ò ; a Ò Á

วัสดุอุปกรณ์ ในการทำตัวบายศรี

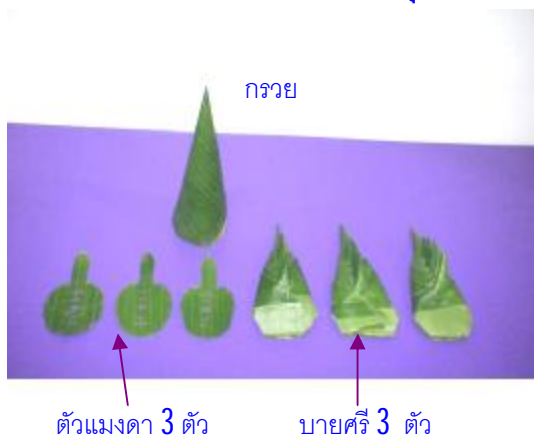
1. ใบตองตานี
2. ที่เย็บกระดาษ
3. กรรไกรตัดกระดาษ
4. ชาม/ถ้วย 1 ใบ

ของตกแต่ง/เช่นไหว้บายศรีปากชาม

1. ดอกดาวเรือง
2. กล้วยน้ำว่า 1 ผล
3. แดงกวา 1 ผล
4. ไข่ต้ม 1 ฟอง

ส่วนประกอบของบายศรีปากชาม 1 ชุด

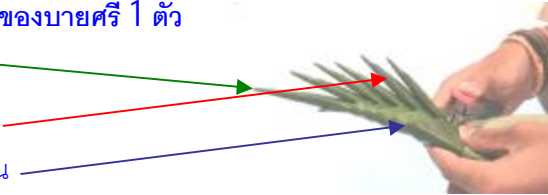

ส่วนประกอบของบายศรี 1 ตัว

ตัวแม่ มี 1 ตัว

ตัวลูก มี 5 ตัว

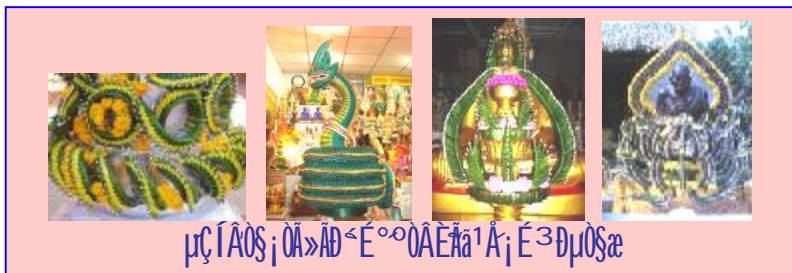
ผ้าถุง มี 11 ชั้น

ขั้นตอนการเย็บบายศรีปากชาม 1 ชุด

1. จิกใบตองตามขนาดดังนี้

- 1.1 ขนาดกว้าง 5 นิ้ว จำนวน 3 แผ่น เพื่อม้วนเป็นตัวแม่
- 1.2 ขนาดกว้าง 2 นิ้ว จำนวน 15 แผ่น เพื่อม้วนเป็นตัวลูก
- 1.3 ขนาดกว้าง 2.5 นิ้ว จำนวน 33 แผ่น เพื่อพับเป็นผ้าถุง
- 1.4 ขนาดกว้าง 4 นิ้ว จำนวน 3 แผ่น เพื่อทำเป็นตัวแมงดา
- 1.5 ขนาดกว้าง 5 นิ้ว จำนวน 2 แผ่น เพื่อทำเป็นกรวย (ใช้ใบตองยาว)

๒๕๖๓

2. ม้วนตัวลูก 5 ตัว ตัวแม่ 1 ตัว

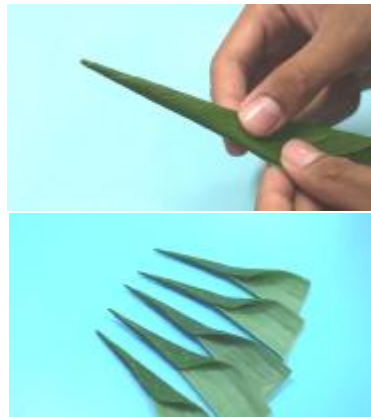
โดยม้วนริมใบตองด้านขวาลงมา ม้วนจนหมดใบตอง ให้สังเกตว่า

ส่วนที่กว้างที่สุดของตัวแม่ต้องไม่เกิน 2 เซนติเมตร

ส่วนที่กว้างที่สุดของตัวลูกต้องไม่เกิน 1.5 เซนติเมตร

หากกว้างกว่านี้จะทำให้บายศรีมีขนาดใหญ่เกินไป ทั้งนี้ให้ดูความเหมาะสมกับความกว้างของภาชนะที่ใส่บายศรี

จากนั้นใช้ที่เย็บกระดาษเย็บตรงส่วนที่กว้าง เมื่อม้วนเสร็จแล้วทุกตัว

3. พับผ้านุ่ง โดยพับริมใบตองสองข้างเข้าหากึ่งกลาง ทำเช่นเดียวกับการจับลิบจานรองใบตอง

4. การนุงฝ้านุง

เริ่มที่ตัวแม่ นำตัวแม่วางบนกึ่งกลางฝ้านุง ให้ยอดฝ้านุงต่ำจากยอดตัวแม่
ประมาณ 3 เซนติเมตร

พับฝ้านุงเข้าหาตัวแม่ทั้ง 2 ข้าง แล้วเย็บด้วยที่เย็บกระดาษ

5. การเย็บตัวลูก

จากข้อ 4 นำตัวลูกตัวที่ 1 วางซ้อน โดยให้ยอดต่ำกว่าตัวแม่ประมาณ
2 - 3 เซนติเมตร

การนุ่งผ้าตัวลูก

ตัวลูกแต่ละตัวจะใช้ผ้านุ่ง 2 ชั้น ในการนุ่งผ้า โดยเมื่อวางตัวลูกตัวที่ 1 แล้วให้นำผ้านุ่ง นุ่งด้านขวาแล้วพับ จากนั้นนุ่งด้านซ้ายแล้วพับ เย็บด้วยที่เย็บ

จากนั้นนำลูกตัวที่ 2 วางซ้อน ให้อยู่ต่ำกว่าลงมาประมาณ 1.5 เซนติเมตร แล้วนุ่งผ้า 2 ชั้น ทำดังนี้ให้ครบตัวลูกทั้ง 5 ตัว ระยะห่างของชั้นผ้านุ่งไม่เกิน 1 เซนติเมตร

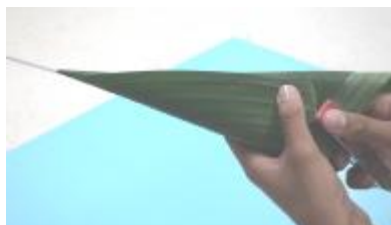
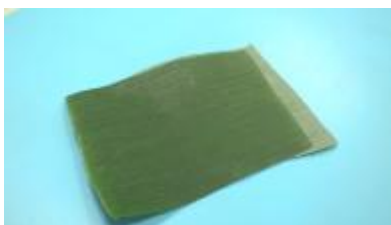

6. บายศรีที่เย็บเสร็จแล้ว 3 ตัว

7. การทำกรวย

นำใบตองที่ฉีกไว้ 2 แผ่น วางประกบกัน โดยวางกลับหัว-หาง เพื่อให้ใบตองมีความหนาเสมอกัน จากนั้นเริ่มม้วนใบตองริมบนขวาเรื่อยๆ จนหมดใบตอง ให้สังเกตว่าความกว้างของกรวยมีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 5-7 เซนติเมตร แล้วเย็บ

เจียน (ตัด) ปลายกรวยใบตองให้เรียบ จะได้กรวยที่ตั้งกับพื้นได้

8. ตัวแมงดา

เป็นองค์ประกอบของบายศรี ให้ตัดใบตอง ตามแบบที่กำหนดให้ 3 ตัว

9. นำมาประกอบเป็นชุดบายศรีปากชาม โดยวางกรวยตรงกลางด้วย จากนั้น นำบายศรีทั้ง 3 ตัววาง โดยมีตัวแมงดาอยู่ระหว่างกลางตัวบายศรีตามภาพ ตกแต่งให้สวยงามด้วยดอกไม้และของเช่นไหว้

ใบงานเรื่อง การเย็บจานรองด้วยใบตอง
วิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี งานประดิษฐ์ 33101 ชั้น ม. 3
โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง

สิ่งที่นักเรียนต้องเตรียม

ผ้าเช็ดใบตอง

สิ่งที่ผู้สอนเตรียมให้นักเรียน

1. ใบตองตานี	4. กรรไกรตัดกระดาษ
2. เข็มและด้ายสีเขียว	5. ที่ฉีดยา
3. ไม้บรรทัด	6. ซามอ่าง

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนเย็บจานรองใบตอง คนละ 1 ชิ้น
2. ใช้เวลาในการเย็บ 1.5 ชั่วโมง
3. ส่งงาน โดยเขียนชื่อบนกระดาษกำกับ
4. เก็บวัสดุอุปกรณ์ และทำความสะอาดบริเวณที่ปฏิบัติงาน

วิธีการให้คะแนน

ความอดทน	3 คะแนน	ดูจากการทำงานสำเร็จ
ความตั้งใจ	4 คะแนน	ดูจากตะเข็บการันถอยหลัง
ความคิดสร้างสรรค์	3 คะแนน	ดูจากการพับกลีบ วางกลีบ

ใบงานเรื่อง บายศรีปากชาม
วิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี งานประดิษฐ์ ง 33101 ชั้น ม. 3
โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง

สิ่งที่นักเรียนต้องเตรียม

1. ผ้าเช็ดใบตอง
2. ที่เย็บ-ลวดเย็บกระดาษ

สิ่งที่ผู้สอนเตรียมให้นักเรียน

1. ใบตองตานี
2. ดอกไม้ตกแต่ง
3. กรรไกรตัดกระดาษ
4. ที่เย็บ- ลวดเย็บกระดาษ
5. ซาม หรือถ้วย
6. ที่ฉีบน้ำ

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนเย็บบายศรีตามขั้นตอน
2. ใช้เวลาในการเย็บ 1.5 ชั่วโมง
3. ตกแต่งบายศรีปากชามให้สวยงามกลุ่มละ 1 ชุด
4. เก็บวัสดุอุปกรณ์ และทำความสะอาดบริเวณที่ปฏิบัติงานของกลุ่ม

วิธีการให้คะแนน

ความประณีตของงาน	5	คะแนน	ดูจากการม้วนตัวแม่ ตัวลูกและฟ้านุ่ม
ความสวยของการเย็บ	3	คะแนน	ดูจากการนุ่มผ้าในแต่ละชั้น
การตรงต่อเวลา	2	คะแนน	ดูจากการส่งตามกำหนดเวลา

